

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 51. Concilium Romanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI.
A.C. 1047.

§. LI.

Concilium Romanum.

tom. 9. Conc. Clemens Papa II. ordinatus statim initio Januarii anno millesimo quadragesimo septimo Concilium Romæ convocavit, in quo lis de servando ordine inter Archiepiscopum Ravennatem & Mediolanensem jam diu durans tandem composita. Nam uterque sibi locum competere a dextris Papæ contendebat. Archiepiscopus Ravennas electus & necdum consecratus tunc erat Humfridus, Imperatoris in Italia Cancellarius, cui nuper hanc Dignitatem contulerat. In prima vero hujus Concilii Sessione, cum Archiepiscopus Mediolanensis necdum advenisset, Patriarcha Aquilejensis ad dextram Papæ confedit, Sede tamen vacua Imperatoris Henrici, qui in momenta venturus credebatur, relicta. Archiepiscopus Ravennas ad sinistram sedebat. Tunc autem supervenit Archiepiscopus Mediolanensis, qui cum dextrum latus peteret, Archiepiscopus Ravennas reclamavit, sibi competere hunc locum. Idem etiam Patriarcha Aquilejensis contestabatur.

Producitur Catalogus Archiepiscoporum, qui Concilio Symmachi Papæ interfuerant, ubi Archiepiscopus Mediolanensis primo loco sederat. Sed contra etiam

etiam affertur Decretum Joannis Papæ, ^{Sæculum XI.}
Symmachi Successoris, in quo dicebatur, A.C. 1047.
Archiepiscopum Ravennatē loco suo
cessisse hac vice solum, salvo in futurum
jure suo, cui nempe ad dextram Pontifi-
cis sedere semper competeret, nisi forte
adesset Imperator, quo casu ad sinistram
transiret. Patriarcha quoque Aquilejen-
sis privilegium habebat a Joanne XIX.
Papa acceptum, quo ipsi ad dextrum la-
tus sedere concedebatur. Tum omnes
rogantur sententiam dicere, primo Epi-
scopi & Clerici Romani, quorum major
auctoritas & hujus causæ cognitio erat,
deinde Germani, qui cum Imperatore ad-
venerant. Joannes Episcopus Portuen-
sis, & Petrus Diaconus atque Ecclesiæ
Romanæ Cancellarius, pro Ecclesia Ra-
vennatē sententiam tulerunt, quam
Poppo Episcopus Brixinonensis suo cal-
culo confirmavit, toto deinde consen-
tiente Concilio.

A vero abludere non videtur, ad ex-
tirpandam sensim Simoniam, in toto Oc-
cidente impune grassantem, in eodem
Concilio inter alia statutum fuisse, ut
quicumque ordinatus fuisset a Simonia-
co, quem talem esse novisset, nihilomi-
nus post peractam quadraginta dierum
pœnitentiam, Ordinis sui munere fun-
geretur. Henricus Imperator haud diu
Romæ moratus Apuliam petiit, secum
dedu-

*Glab. lib. V.
c. ult. Pet.
Dam. opusc.
VI. Gratiss.
c. 27. 35.*

*Imperator in
Apulia.
Chron. Cass.*

Sæculum XI. deducens Clementem Papam, quem ad
A.C. 1047. excommunicandos cives Beneventanos
 compulit, quod se intra mœnia recipere
 detrectassent. Papa Salerni degens, a
 Herm. Chro. Principe Gaimaro rogatus indulgit, ut Jo-
 annes Episcopus Pestanus ad Archiepisco-
 patum Salernitanum cum potestate ordi-
 nandi septem Episcopos vicinos, quos
 Papa imposterum ordinare non posset,
 transferretur. Hæc Bulla 21. Martii, an-
 no 1047. data est.

Cum Imperator in Italia versaretur,
 vocari iussit Petrum Damiani, qui consi-
 liis bonis Papam adjuvaret. Excusavit
 vero Petrus, quod non veniret, datis ad
 Papam literis in hunc ferme sensum: Im-
 ep. 3. perator sæpius mihi mandavit, imo, si
 fas est dicere, me rogare dignatus est, ut
 me ad te conferam, relaturus, quid in no-
 stræ regionis Ecclesiis agatur, & consilia
 suggesturus, in isto rerum statu utilia.
 Et cum onus recusarem, districte præcepit.
 Quin & misit epistolam tibi reddendam,
 quam ut legas rogo, & jubeas, ut me iti-
 neri dem, si ad te proficisci necessarium sit.
 Absit enim, ut hic illucque commeando
 optimum tempus perdam. Sed etiam do-
 lore obruor, cum videam bujus provincia
 Ecclesias malorum Episcoporum & pravo-
 rum Abbatum culpa cum extrema calami-
 tate colluctari. Quid autem nobis pro-
 sit dicere, Sacram Sedem e tenebris in lu-
 cem

cem emerfisse, dum nos densis tenebris se-
pulti bæremus? quid juvet me frumen-
tum in horreo, si fame pereo? cui bono
gladius gestatur, qui nunquam e vagina
educitur? Dum videmus furem Fanensem,
etiam a Pseudo-Papis excommunicatum,
Oximanum, nefandis criminibus infamem,
aliosque non minus sceleratos, triumphan-
tibus similes Roma redire, spes nostra in
merorem vertitur. Nos vero speraba-
mus, te redempturum Israel. Fac igitur,
Sancte Pater! ut Iustitia pæne op-
pressa resurgat. Vigorem Disciplina ad-
bibe, fac, ut improbi coerceantur, & hu-
miles subleventur.

Sæculum XI.
A.C.1047.

Luc. 24. 21.

Herm. Chro.
1047.

Imperator iter in Germaniam faciens
Festum Resurrectionis Domini, quod il-
lo anno 1047. in decimam nonam Apri-
lis incidebat, Mantuæ celebravit. Ab-
latum e civitate Parmensi corpus S. Gui-
donis, Abbatis Pomposiani, anno supe-
riore defuncti, & jam tunc editis pluri-
bus miraculis celeberrimi, Spiram trans-
tulit. Augustam tempore Rogationum
perveniens, Gebehardo Episcopo illis
diebus mortuo, in ejus locum Henricum
Capellanum suum subrogavit. Tum Fe-
sto Pentecostes Spiræ celebrato, Episco-
patum Metensem, mortuo Theodorico,
Adalberoni, & Archiepiscopatum Trevi-
rensem, defuncto Poppone, Eberhardo,
Præposito Wormatiensi, contulit. Haud
Hist. Eccles. Tom. XIV. Z mul-

Sæculum XI. multum abhinc temporis Henricus Ec-
A.C. 1047. clesiæ Constantiensi Theodoricum Archi-
 capellanum suum, & Præpositum Eccle-
 siæ Aquisgranensis, Ecclesiæ Argentora-
 tensi Herrandum Præpositum Spirensē,
 & Virdunensi Theodoricum Præpositum
 Basileensem, præfecerat.

Clemens II. Papa Imperatorem in
 Germaniam secutus, obiit hoc ipso anno
 nona Octobris, postquam menses novem
 & dimidium in Petri Cathedra sedisset.
 Sepultus est Bambergæ, cui Ecclesiæ antea
 præfuerat, ubi hodieque ejus Sepulchrum
 visitur. Post obitum Clementis, Roma-
 ni Halinardum Archiepiscopum Lugdu-
 nensem Papam sibi exoptarunt, nam Im-
 perator, donata magna pecuniæ summa,
 pactus fuerat, ne se inconsulto Papam
 eligerent. At Halinardus caute Regiam
 devitavit, usque dum alius ad Summi
 Pontificatus apicem electus fuisset.

§. LII.

Martyrium S. Gerardi in Hungaria.

Jo. de Thu- Dum hæc alibi geruntur, Hungari Regi
roez. c. 30. Petro semper infensi, tres viros prin-
 cipes, olim fuga sibi consulere coactos,
 Andream, Belam & Leventeum, ex S.
 Stephani genere ortos, revocarunt. Cum-
 que illi advenissent, seditiosi licentiam
 sibi dari contumaciter petierunt, qua,
 sicut majores sui, moribus paganorum vi-
 verent,